

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۱۸ اکتوبر ۲۰۲۳

یونس نگاه

تاریخ روایت حال یا گذشته؟

آنچه به نام تاریخ از اتفاقات گذشته یا در مورد باورها و رفتارهای اشخاص مهم در تاریخ به ما می‌رسد، مثل اعلامیه و شعر متأثر از عواطف و خواسته‌های نویسندگان و تدوین‌کنندگان تاریخ است.

مثلاً از ویرانه‌های زلزله هرات عکسی نشر شده که در آن چند نفر کنار یک بنر سرخ ایستاده‌اند. بنر به رنگ بیرق خلقی‌ها است و روی آن عکس حفیظ‌الله امین دیده می‌شود. روی بنر نوشته شده است: بنیاد خیریه حفیظ‌الله امین.

این که در آینده به نام حفیظ‌الله امین مسجد بسازند دور از احتمال نیست. اگر افغانستان در آینده ترقی کند و به آرامی برسد، احتمال دارد عده‌ای از بازماندگان طالبان "انسیتوت موسیقی ملا عمر" بسازند و یا شاید کسی از نوادگان حقانی "دانشگاه هنرهای زیبای حقانی" ایجاد کند. حتی احتمال دارد فابریکه شراب‌سازی به نام مزاری، ربانی یا سیاف داشته باشیم.

به نظر تان شوخی می‌آید. ولی تصویری که عده‌ای تلاش دارند از حبیب‌الله کلکانی به دست دهند یا از عبدالرحمان ترسیم کنند، چنین نیست؟

تاریخ، تفسیر حال و بیان آرزوهای آتی به بهانه گذشته است. توجه اصلی تاریخ نویسان هنگام نوشتن و روایت کردن، به اثرگذاری بر نسل امروز و آیندگان است. اتفاقات و اسناد گذشته مواد خام می‌شود.

به این خوش نباشیم که تاریخ قضاوت خواهد کرد و روسیاهی‌های طالبان را آیندگان به یاد خواهند داشت. اگر تاریخ را فرزندان طالبان بنویسند، اینان قهرمانان تعلیم، آزادی، دموکراسی، تولید و مدنیت خواهند بود.